विघ्नैः सहस्रगुणितैरपि हन्यमानाः ।
प्रारब्धमुत्तमगुणा न परित्यजन्ति ॥ २५५ ॥

तत् कृतं निःकण्टकं मम राज्यं शत्रून् निःशेषतां नयता त्वया। अथवा युक्तमेतन्नयविदिनां। उक्तं च यतः।

ऋणशेषं चाग्निशेषं शत्रुशेषं तथैव च । ५
व्याधिशेषं च निःशेषं कृत्वा प्राज्ञो न सीदति ॥ २५६ ॥

सो ऽब्रवीत्। देव भाग्यवांस्त्वमेवासि यस्यारब्धं सर्वमेव संसिध्यति। तत्र केवलं शौर्यं कृत्यं साधयति। किन्तु प्रज्ञया यत् क्रियते तदेव विजयाय भवति। उक्तं च।

शस्त्रैर्हता न हि हता रिपवो भवन्ति । १०
प्रज्ञाहतास्तु रिपवः सुहता भवन्ति ।
शस्त्रं निहन्ति पुरुषस्य शरीरमेकं ।
प्रज्ञा कुलं च विभवं च यशश्च हन्ति ॥ २५७ ॥

तदेवं प्रज्ञापुरुषकाराभ्यां युक्तस्यायत्नेन कार्यसिद्धयः सम्भवन्ति।

प्रसरति मतिः कार्यारम्भे दृढी भवति स्मृतिः । १५
स्वयमुपनयन्नर्थान् मन्त्री न गच्छति विप्लवं।
स्फुरति सफलस्तर्कश्चित्तं समुन्नतिमश्नुते ।
भवति च रतिः श्लाघ्ये कृत्ये नरस्य भविष्यतः ॥ २५८ ॥

तथा च नयत्यागशौर्यसम्पन्ने पुरुषे राज्यमिति। उक्तं च।

त्यागिनि शूरे विदुषि च संसर्गरुचिर्जनो गुणी भवति । २०
गुणवति धनं धनाच्छ्रीः श्रीमत्याज्ञा ततो राज्यं ॥ २५९ ॥

मेघवर्ण आह। नूनं सद्यःफलानि नीतिशास्त्राणि यत् त्वयानुकृत्ये नानुप्रविश्यारिमर्दनः सपरिजनो निशेषितः। स्थिरजीव्याह।

तीक्ष्णोपायप्राप्तिगम्यो ऽपि यो ऽर्थस्तस्याप्यादौ संश्रयः साधुयुक्तः।
उत्तुङ्गाग्रः सारभूतो वनानां मान्यभ्यर्च्यश्छिद्यते पादपेन्द्रः ॥ २६० ॥ २५